

[Kim Behnke]

der bogstavelig talt står med hatten i hånden og ønsker mandater fra oppositionen. Det er som sagt ikke tilfældet i år, og derfor kan man selvfølgelig godt forsvare den ændrede fremgangsmåde.

Vi i oppositionen fik så det tilbud, at vi inden den 11. november havde mulighed for at fremsende forslag til, hvordan vi synes der på en bedre måde kunne skrues et finanslovsforslag sammen. Se, vi er i Fremskridtspartiet i den situation, at medmindre vi med rette skulle udnævnes til at være dybt naive, er vi godt klar over, at der i år ikke opstår en situation, hvor der skal indgås et samlet finanslovsforlig mellem regeringen og Fremskridtspartiet; det ligger mindst talt ikke i kortene.

På den anden side er det vores opfattelse, at alle Folketingets otte partier har en grundlovs-mæssig forpligtelse til at tage meget seriøst på den økonomisk alvorlige situation, staten befinder sig i. Næste år vil statens bruttogæld runde 700 mia. kr.; vi bruger i størrelsesordenen 65 mia. kr. om året til bare at betale renterne af den gæld. Til dem, der ikke lige har præsent, hvor meget 65 mia. kr. er, kan jeg oplyse, at det altså er det dobbelte af, hvad vi udbetaler i folkepension. Så det er mange penge, der er tale om.

Vi mener, at alle partier i Folketinget bør have en forpligtelse til at komme med små såvel som store bidrag til, hvordan den gæld og det underskud kan nedbringes. Og det er lige præcis den melodi, Fremskridtspartiet gerne vil være med til at spille sammen med regeringen. Altså ikke noget stort, forkromet finanslovsforlig, men en aftale om, at der gøres en ekstraordinær indsats for at få nedbragt gælden og underskuddet.

Og der er som i den private husholdning to måder at få balance på et underskudsbudget på. Enten må man tjene nogle flere penge, eller også må man have nogle færre udgifter. At tjene nogle flere penge betyder for statens vedkommende enten, at man forhøjer skatterne – det skal vi ikke anbefale – eller at man sikrer sig nogle ekstraordinære indtægter.

Med hensyn til udgifterne har vi i Fremskridtspartiet nok den opfattelse, at når det drejer sig om egentlige besparelsesforslag, er det måske ikke så nemt at nå til enighed mellem regeringen og Fremskridtspartiet. Vi har mange gode forslag, som vi igennem 20 år har dokumenteret her i Folketinget.

Tilbage er så muligheden for at skabe nogle ekstraordinære indtægter. Og det betyder måske nok ideologisk hjerteblod for regeringen at sige ordet privatisering, men så lad os kalde det noget andet: salg af statslige aktiver, udlisicering – der er mange synonymer. Men det dækker over det samme ønske, nemlig at man benytter en mulighed for at få nogle ekstraordinære indtægter i kassen. Vi har givet regeringen et forslag til, hvordan en sådan aftale kunne strikkes sammen. Om det er regeringens ønske at medvirke til det, ved vi ikke, for vores henvendelse af 11. november har vi ikke fået nogen reaktion på. Det kan godt være, vi får det i dag, det ved jeg ikke, men vi ønskede at benytte andenbehandlingen til at markere, at der fra Fremskridtspartiets side er et oprigtigt ønske om at medvirke til på en eller anden måde at få nedbragt både underskuddet og den alt for store statsgæld. Vi håber, at tiden fra nu af og frem til tredjebehandlingen bl.a. kan bruges til i fællesskab at se, om ikke vi kan nå det mål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-3, §§ 5-17, §§ 19-29, §§ 34-38 og §§ 40-45 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 51:

Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandslønninger m.m. og klassificering af statens tjenestemandstillinger i Grønland. (Beregningen af det grønlandske reguleringspristal).

Af finansministeren (Lykketoft).

(Fremsat 28/10 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling